



Város Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.I.30.044/2021/4. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Ügyvédi Iroda (ügyintéző: ügyvéd1, cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

ügyvéd2 (cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes részéről 19. sorszám alatt

A per tárgya:

jubileumi jutalom megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Város Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

2.M.70.272/2020/17. számú ítélet

Ítélet

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1980. június 16-tól 1981. június 29-ig (1 év 14 nap) a Temetkezési Vállalatnál, 1989. január 11-től 2002. február 28-ig (13 év 1 hónap 18 nap) a Város Orvostudományi Egyetemen, 2002. május 1-jétől 2002. július

15-ig (2 hónap 15 nap) a Város1 Általános Iskolában, 2002. augusztus 15-től 2003. augusztus 31-ig (1 év 17 nap) a Általános Iskolában, 2003. szeptember 4-től 2009. november 30-ig (6 év 2 hónap 27 nap) a Város2 Általános Iskola és Óvodában, 2009. december 1-jétől 2014. december 31-ig (5 év 1 hónap) a Város3i Kistérségi Óvoda és Bölcsődében, majd 2015. január 1-jétől 2020. december 30-ig az alperesnél állt közalkalmazotti jogviszonyban. A MÁV-nál 1981. július hó és 1987. június 30. között fennállt munkaviszonya nem minősült közszférába tartozó jogviszonynak, ezért közalkalmazotti jogviszonyként nem volt elszámolható, a jubileumi jutalomra jogosító idő számításánál nem vehető figyelembe.

- [2] Ennek ellenére a Város3i Kistérségi Óvoda és Bölcsőde a 30 éves közalkalmazotti jogviszonyra hivatkozva 2013. április 10-én kifizetett a felperes részére 583.200 forint háromhavi illetménynek megfelelő összegű jubileumi jutalmat, tévesen beszámítva a MÁV-nál töltött munkaviszonyt. A jogalap nélkül kifizetett összeget a Város3 Kistérségi Óvoda és Bölcsőde nem követelte vissza a felperestől.
- [3] A felperes valójában 2018. február 12. napján töltötte be a 30 éves közalkalmazotti jogviszonyt az alperes alkalmazásában, ekkor vált jogosulttá a háromhavi jubileumi jutalomra, ezt azonban az alperes nem fizette ki a részére.
- [4] A felperes módosított keresetében a 30 éves közalkalmazotti jogviszonyára tekintettel 1.062.705 forint összegű, háromhavi illetménynek megfelelő jubileumi jutalom és ennek 2018. február 12-től a kifizetés napjáig járó késedelemi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 78. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés b) pontja alapján.
- [5] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult; azt jogalapjában vitatta, összegében azonban nem. Azzal érvelt, hogy a jogviszony létesítésekor, 2015. január 1. napján a felperes maga adta át a munkáltató részére a közalkalmazotti igazolást és a Város3i Kistérségi Óvoda és Bölcsőde 30 éves jubileumi jutalmat megállapító határozatát. Ennek alapján a nála történt jogviszony létesítésekor a felperesnek 32 év 10 hónap 16 nap közalkalmazotti jogviszonya állt fenn, ezt tartalmazta a kinevezése is. Erre tekintettel állapította meg munkáltatóként a felperes besorolását, amit ő elfogadott. A 30 éves jubileumi jutalom 2013. évi kifizetésekor mindenki, a felperes is abban a hiszemben volt, hogy a 30 éves közalkalmazotti jogviszonya fennáll. Hiába bizonyult azonban utóbb tévedésnek a közalkalmazotti jogviszony időtartamának számítása, a Kúria Mfv.II.10.707/1995/3. számú döntése értelmében azonos évszámú jogviszonyban töltött idő alapján jubileumi jutalom ismételt nem jár.
- [6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének helyt adott, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1.062.705 forint összegű háromhavi illetménynek megfelelő jubileumi jutalmat és ennek 2018. február 12-től számított, a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 71.380 forint perköltséget. Ítéletének indoklásában kifejtette, hogy a Kjt. 78. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés b) pontja értelmében 30 év közalkalmazotti jogviszony esetén háromhavi illetménynek megfelelő összegű jubileumi jutalom jár a közalkalmazottnak. Ez a jogosultság akkor nyílik meg, amikor a közalkalmazott eléri a 30 éves jogviszonyt, amely kizárólag a közszférába tartozó munkáltatónál szerzett jogviszony esetén számítandó. Rögzítette, hogy a helyes számítások alapján 2018. február 12-én érte el a felperes a 30 év közalkalmazotti jogviszonyt, ezért a háromhavi jubileumi jutalom ekkor vált esedékessé, amelyet külön kérelem nélkül kellett volna folyósítani részére. A Város3i Kistérségi Óvoda és Bölcsőde által korábban kifizetett összeg ugyan jogalap nélküli volt, de ez nem mentesíti az alperest a rá irányadó jogszabályi kötelezettség alól.
- [7] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és a kereset elutasítása, valamint a felperes perköltségben való marasztalása iránt. Álláspontja

szerint az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, lényeges körülményeket nem vett figyelembe, így azt, hogy a 2020. február 25. napján kelt levélben a felperes a felmentését és a 40 éves jubileumi jutalom kifizetését kérte, amely nem volt teljesíthető. A korábbi munkáltató a felperes akkori besorolása alapján helyesen állapította meg és fizette ki részére a 30 éves jubileumi jutalmat 2013. június 25. napján. Ekkor a felperes is még abban a tudatban volt, hogy a 30 éves közalkalmazotti jogviszonya fennáll. 2018 februárjában még kérte a 40 éves jubileumi jutalmat, de munkáltatóként elutasította a kérelmét, a felperes csak ezt követően változtatott az álláspontján. A nála létesített jogviszony kezdetén átadta a felperesnek a besorolását, aki azt elfogadta, eszerint 32 év 10 hónap 16 nap közalkalmazotti jogviszonnyal rendelkezett ekkor; utóbb derült ki, hogy tévedett. Mivel azonban a 30 éves jubileumi jutalmat a korábbi munkáltató kifizette, a Kúria általa már hivatkozott döntése szerint az ismételt nem fizethető ki; de erre vonatkozó indokolást nem tartalmaz az elsőfokú határozat. Az elsőfokú bíróság a tényállásból helytelen jogi következtetést vont le, és nem értékelte, hogy jogtalanul jutott vagyoni előnyhöz a felperes.

- [8] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, helyes indokai alapján. Előadása szerint nem bír jelentőséggel az a körülmény, hogy a korábbi munkáltató tévedésből kifizette részére a 30 éves jubileumi jutalmat, és az sem értékelhető, hogy azt nem követelte vissza. Az alperes munkáltatónak jogszabály alapján kell megállapítania a közalkalmazotti jogviszonyban eltöltött időt és a jubileumi jutalomra való jogosultság fennálltát, az nem függhet a munkavállaló vélekedésétől. A Kjt. a közalkalmazotti jogviszonyban töltött időt a különböző jogcímen járó juttatások szempontjából eltérően határozza meg, így a Kjt. 87/A. § (3) bekezdése vonatkozik a besorolásra, míg a jubileumi jutalomra a Kjt. 87/A. § (1) bekezdése. Ezek a rendelkezések laikus számára nehezen értelmezhetők, ez adhatott okot a tévedésére. Az alperes azonban külön apparátussal rendelkezik a munkaügyek intézésére, tőle elvárható a helyes számítás. A 30 év közalkalmazotti jogviszonyt az alperes alkalmazásában töltötte be, így ő köteles a háromhavi illetmények megfelelő jubileumi jutalom kifizetésére. Az alperes által hivatkozott kúriai határozat nem irányadó, mert ott két különböző jogviszonyban, eltérő szabályok alapján kívánt igényt érvényesíteni a fél, a jelen esetben egyszer kívánja helyesen érvényesíteni igényét, amikor arra jogot szerzett.
- [9] A fellebbezés nem alapos.
- [10] A másodfokú bíróság kiegészíti az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal, hogy 2018 februárjában a felperes alapilletménye havi bruttó 354.235 forint volt.
- [11] Kiegészíti továbbá a tényállást azzal is, hogy a 2020. február 25. napján kelt levelében a felperes maga kérte a munkáltatótól a jogviszonyának megszüntetését 2020. december 30. napjával, mivel ebben az időpontban rendelkezik 40 év szolgálati idővel, és jogosulttá válik a nők kedvezményes öregségi nyugdíjára. Kérte egyúttal, hogy a Kjt. 78. § (4) bekezdése alapján járó 40 éves, öthavi illetménynek megfelelő jubileumi jutalmat fizesse ki részére a munkáltató, mert mikor a nők kedvezményes öregségi nyugdíja miatt megszűnik a jogviszonya, legalább 35 év szolgálati jogviszonnyal fog rendelkezni.
- [12] A munkáltató a 2020. május 27. napján kelt határozatával elutasította a felperes 40 éves jubileumi jutalom iránti igényét azzal az indokkal, hogy valójában 35 év közalkalmazotti jogviszony helyett csak 32 év 10 hónap 18 nap közalkalmazotti jogviszonnyal rendelkezik, mert a MÁV-nál eltöltött 6 év 1 hónap nem vehető figyelembe a közalkalmazotti jogviszony időtartamának számításánál.
- [13] Az így kiegészített tényállást fogadta el a másodfokú bíróság a döntése alapjául, azonban a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 369. § (3) bekezdés c) pontja szerint az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés levonására nem látott indokot.

- [14] Valójában jogkérdésről van szó, mert a Kjt. 78. § (1) bekezdése értelmében 30 év közalkalmazotti jogviszonnyal rendelkező közalkalmazottnak jubileumi jutalom jár, amely a 78. § (2) bekezdés b) pontja értelmében háromhavi illetménynek megfelelő összeg. A 30 éves jubileumi jutalomra való jogosultság akkor nyílik meg, amikor a közalkalmazott a 30 éves közalkalmazotti jogviszonyt elérte. Ebben a tekintetben csak a közszférába tartozó munkáltatónál szerzett közalkalmazotti jogviszony vehető figyelembe a Kjt. 87/A. § (1) bekezdése értelmében. A jogszabály szövegéből következően a jubileumi jutalom a feltételek teljesülése esetén alanyi jogon jár a közalkalmazott részére, és azt a munkáltató az esedékesség időpontjában köteles kifizetni.
- [15] Lényegében az alperes maga is elismerte, hogy a felperes korábbi munkáltatója tévesen számította a felperes közalkalmazotti jogviszonyának időtartamát, így tévesen állította ki a közalkalmazotti jogviszony igazolását, a jogviszonyhoz ugyanis a MÁV-nál eltöltött 6 év 1 hónap időtartam nem számítható hozzá. Amennyiben 2020. december 30-án 32 év 10 hónap 18 nap közalkalmazotti jogviszonnyal rendelkezett a felperes, úgy a 30 év közalkalmazotti jogviszony 2018. február 12. napján telt el. Ebből következően 2013. évben a 30 éves közalkalmazotti jubileumi jutalom jogalap nélkül, tévesen került kifizetésre, amely tartozatlan fizetés visszakövetelésére a kifizető jogosult az általános elévülési időn belül (Kúria Mfv.X.10.060/2021/11.). Az a körülmény, hogy a kifizető élt-e a jogalap nélküli kifizetés visszakövetelésének jogával, a jelen jogvita elbírálása szempontjából irreleváns, azt a bíróságok nem értékelhetik. Ugyanígy nincs jelentősége annak, hogy a felperes maga is tévedésben volt a közalkalmazotti jogviszonyának időtartamában, így elfogadta az alperes munkáltató által számított besorolást.
- [16] Az alperes fellebbezési érvelésével szemben a másodfokú bíróság a felperes álláspontját osztotta abban a kérdésben, hogy az alperes által felhívott kúriai határozat, az Mfv.II.10.707/1995/3. számú eseti döntés eltérő tényálláson alapul. Az esetek tényállásának különbözősége abban áll, hogy a hivatkozott ügyben jogszabályváltozás történt, és erre figyelemmel érte el a közalkalmazott ismételt a jubileumi jutalomra való jogosultság azonos időtartamát. Hasonló jogeseteken alapulnak az EBH1999.61. és a BH1997.501. szám alatt közzétett döntések, amelyekben a Kúria kimondta, hogy a jogszabályok megváltozása és ezáltal a jogosító idő számítására vonatkozó szabályok módosulása következtében nem lehet ugyanazon fokozatú jubileumi jutalomra még egyszer jogot szerezni.
- [17] A jelen jogvitában viszont nincs szó jogszabályváltozásról, így arról, hogy a felperes ismételt jogot szerzett volna a 30 éves közalkalmazotti jogviszony alapján a háromhavi illetményére. A felperes ugyanis arra egyszer, mégpedig 2018. február 12-én szerzett jogosultságot, 2013-ban nem. Az elsőfokú bíróság indokolása valóban nem tért ki az alperes által hivatkozott jogeset értékelésére, azonban ez a hiány az érdemi döntésre nem hatott ki, és a másodfokú eljárásban orvosolható volt, ezért a Pp. 381. §-ának alkalmazása nem volt szükséges.
- [18] Hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a korábbi munkáltató tévedése a későbbi munkáltató kötelezettségét nem menti ki. Ebből az következik, hogy az alperes köteles megfizetni a felperes részére a nála bekövetkezett 30 éves közalkalmazotti jogviszonyra tekintettel a háromhavi illetménynek megfelelő jubileumi jutalmat a Kjt. 78. § (2) bekezdés b) pontja alapján, amelynek összege nem volt vitás. A késedelmi kamat a Kjt. 2. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Mt. 31. §-a szerint irányadó Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:48. § (1) bekezdésén alapul.
- [19] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét érdemében bírálta felül a Pp. 383. § (1) bekezdése alapján, és azt helybenhagyta a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint.

- [20] Az alperes fellebbezése nem vezetett sikerre, ezért köteles megfizetni a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, amelyet a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és az (5) bekezdése alapján 25.000 forintban állapított meg. Az alperes személyes illetékmentes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint, ezért a feljegyzett fellebbezési illeték az állam terhén marad az Itv. 4. § (1) bekezdése, a Pp. 101. § (1) bekezdése és a 102. § (6) bekezdése értelmében.
- [21] A másodfokú bíróság az ítéletét tárgyaláson kívül hozta meg a Pp. 376. § (1) bekezdése szerint.

Pécs, 2021. november 30.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogyicska Petra s.k. előadó bíró, Dr. Rendeki Ágnes s.k. bíró